

örök

- levelek egy családfáról -

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 34. szám, 2022. augusztus 26.

A nagyapám rossz ember. Üti-veri a nagyanyámat. Ömlik a vér nagyanyám fejéből, ül a hokedlin, fekszik a sezlonyon, ömlik a vér. Tereget a ház hátánál, a lavórban mosdatja a nagyapám, vodkát vesz a Vásártér utcai KGST-piacon, locsolja a kertet. Ömlik a vér. Kalácsot süt, metéltet vág, paradicsomot főz, locsolja a kertet, a piacon csizmát árul, ócskaruhát, és ömlik a vér. Nagyapám mellé fekszik, ömlik a vér. Megeteti a csirkéket, becézi a virágokat, és csak ömlik a vér.

Ha kérdezzük, nagyapa hová ment, nagyanyám azt válaszolja, nagyapátok elment az emberek közé. Akkor tudjuk, hogy a *Gondúzó*ben vagy a *Négyes kocsmában* torzítja az arcát, és a lelkében terroristát játszik. Nagyanyám eldugja az otthoni sört meg a vodkát, ha nagyapám megjön, elég legyen neki annyi, amennyivel hazajött. Az egyik rejteket akkor találjuk meg, mikor pakolunk, szortírozunk, mert évek gyásza és nemtudunkszabadulniazemlékektől után végképpen úgy határozunk, eladjuk a házat. Akkor egyszercsak a fáskamrában egy sündisznó mellett ott terem egy bontatlan vodkásüveg. Nagyapa, hova bújtál, kérdezzük mindannyian.